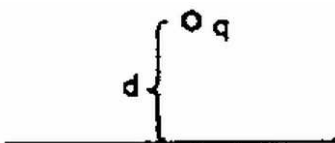


Először oldjunk meg egy egyszerűbb feladatot: „Egy végtelen kiterjedésű, földelt sík fémlameztől d távolságra q nagyságú ponttöltést helyezünk el (1. ábra). Mekkora erő hat a töltésre?”

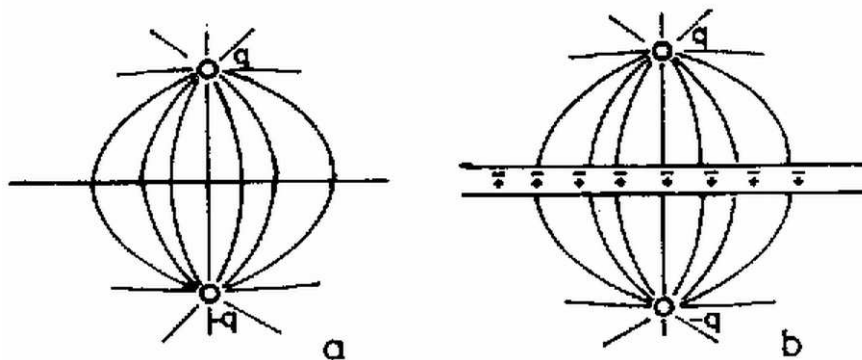


1. ábra

A két test között vonzóerő hat, mivel a fémlamez felületén a q töltés előjelével ellentétes előjelű indukált töltések jelennek meg (elektromos megosztás jelensége). A fémlamez felületén a töltéssűrűséget az határozza meg, hogy a fémlamez minden pontja azonos potenciálon van. Ez azért van így, mert a fémbe szabad töltéshordozók vannak (elektronok), amelyek a fém belsejében a térerősség hatására gyorsulni kezdenek. Addig mozognak, amíg olyan tér nem alakul ki, amelynek erőssége a fémbe mindenütt nulla, és a térerősségnek a fém felületén sincs a felülettel párhuzamos összetevője. Így a fém minden pontjában a potenciál azonos, másképpen szólva az erővonalak merőlegesen érik el a fém felületét. Vékony fémlamezek esetében azt szokás mondani, hogy a fém ekvipotenciális felület. Esetünkben a fémlamez földelt, így potenciálja nulla.

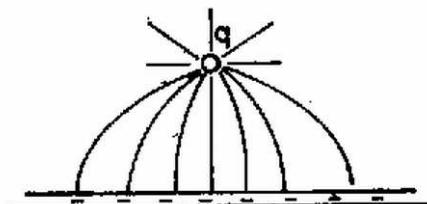
A fém felületén összegyűlt megosztott töltések összege éppen a q töltés mínusz egyszerese, azaz minden, a q ponttöltésből kiinduló erővonal a fémlamezen végződik. Ha meg tudjuk határozni a fémlamezen felhalmozott (egyelőre ismeretlen eloszlású) $-q$ töltés terének térerősségét a q töltés helyén, akkor a keresett erőt is megkapjuk.

Ezt a töltéselrendezést azonban közvetlenül nagyon nehéz kiszámítani. A 1739. feladat megoldásában (l. a 181. oldalt) azonban láttuk, hogy az egymástól $2d$ távolságra levő $+q$ és $-q$ ponttöltés között elhelyezkedő szimmetriasík éppen a nulla potenciálú ekvipotenciális felület, azaz ezen felületet minden erővonal merőlegesen metsz. Így, ha a két töltés közé a tükörsík helyére vékony, végtelen kiterjedésű sík fémlamezt helyezünk, a fémlamez belsejében a térerősség nulla, a fémlamezen kívüli tér pedig változatlan lesz. Az erővonalaképet és a felületen megjelenő indukált (megosztott) töltéseket szemlélteti a 2a és 2b ábra a fémlamez behelyezése előtt és után.



2. ábra

Ha a 2b ábrán látható elrendezést a fémlamez középsíkja mentén kettévágjuk, megkapjuk az abban a feladatban keresett erővonalaképet, amely az 1. ábra elrendezésének felel meg (3. ábra).



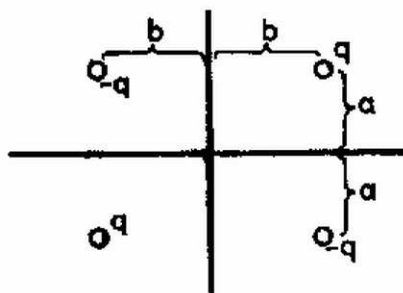
3. ábra

Ez a tér kielégíti azt a feltételt, hogy a fémlemez ekvipotenciális legyen, vagy más szóval azt, hogy az erővonalak merőlegesen érjék el a fém felületét. A fémlemenzen levő töltések eloszlását is megkaphatjuk ebből a képből, de arra a kérdésre, hogy mekkora erő hat a q töltésre, a megosztással kialakult töltéseloszlás pontos ismerete nélkül is felelhetünk. A q nagyságú töltésre a fémlemez által ható erő megegyezik a $-q$ nagyságú töltés által a q nagyságú töltésre ható erővel, azaz

$$F = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \cdot \frac{q^2}{4d^2},$$

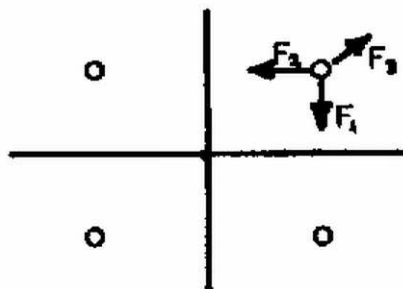
ahol ϵ_0 a vákuum dielektromos állandója, az erő pedig vonzó irányú.

A most bemutatott tükrözéses módszer segítségével oldhatjuk meg a feladatban kitűzött problémát is. Keressünk olyan töltéselrendezéseket, amelyeknek a nulla potenciálhoz tartozó ekvipotenciális felülete éppen a két fémlemeznek megfelelő, egymásra merőleges sík. Mivel a megosztott töltések összege éppen $-q$, a „tükröttöltések” összege is $-q$ kell, hogy legyen, mivel az eredeti q töltés ténnyedében ezek terével helyettesítjük a fémlemenzen levő töltések terét. Tükrözzük a két síkon a q nagyságú töltést. Az így kapott két $-q$ nagyságú töltést még ki kell egészítenünk a két $-q$ nagyságú töltés továbbtükrözésével kapott $+q$ töltéssel (4. ábra).



4. ábra

Az így kapott három tükröttöltés összege most valóban $-q$, még és az is teljesül, hogy ennek a négy töltésnek a nulla potenciálhoz tartozó ekvipotenciális felülete éppen a kívánt két, egymásra merőleges sík. Így q a töltésre ható kérdéses erő egyenlő a három tükröttöltés által kifejtett erők eredőjével.



5. ábra

Az 5. ábra jelölései szerint

$$F_1 = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \cdot \frac{q^2}{4a^2}; \quad F_2 = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \cdot \frac{q^2}{4b^2};$$

$$F_3 = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{q^2}{4(a^2 + b^2)},$$

azaz a q töltésre ható eredő erő vízszintes összetevője:

$$F_v = F_2 - F_3 \frac{b}{\sqrt{a^2 + b^2}} = \frac{q^2}{16\pi\epsilon_0} \left(\frac{1}{b^2} - \frac{b}{(a^2 + b^2)^{3/2}} \right);$$

a függőleges összetevője:

$$F_f = F_1 - F_3 \frac{a}{\sqrt{a^2 + b^2}} = \frac{q^2}{16\pi\epsilon_0} \left(\frac{1}{a^2} - \frac{a}{(a^2 + b^2)^{3/2}} \right).$$